

РЕШЕНИЕ

№ 2713

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ТАНЕВА

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ СТ. ТАНЕВА Гражданско дело №
20231110114579 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „,р. София срещу П. М. И. и И. М. И.-Г., и двамата от град София.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ за сумата от 525,22 лв. – главница, чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от 120,14 лв. – лихва за забава, чл. 266, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 14,10 лв. – главница, чл. 86, ал. 1 от ЗЗД сумата от 3,42 лв. – лихва за забава. Горепосочените суми се претендират от ответниците при съответни квоти.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответниците не са подали писмен отговор.

В хода на делото е ответницата И. М. И.-Г. е представила извънсъдебно споразумение, сключено с „ТОП,ИЯ“ АД, което обхваща процесните суми и период. Ищецът е признал плащанията по споразумението, като в съдебно заседание поддържа единствено претенцията си за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете с правно основание чл.422 ГПК чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

По делото е установено, че процесният имот е бил топлофициран и че сградата – етажна собственост (в която се намира процесният имот) е била присъединена към топлопреносната мрежа. Съгласно разпоредбите на § 1, т.42 от ДР на ЗЕ (приложима редакция в периода м.01.2012 г. – 17.07.2012 г.) и на чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си.

Въз основа на правната разпоредба в трайната и непротиворечива практика на ВКС,

отразена в решения № 507 от 22.01.2013 г. по гр. д. № 1557/2011 г. на IV Г.О. на ВКС, решение № 504 от 26.07.2010 г. по гр. д. № 420/2009 г. на IV Г.О. на ВКС и решение № 162 от 28.05.2014 г. по гр.д. № 6397/2013 г. на IV Г.О. на ВКС, следва да се приеме, че облигационното отношение с предмет продажбата на енергия възниква по силата на закона между предприятието-снабдител и потребителя.

За доставената енергия на обекта отговаря винаги собственикът или титулярят на вещното право на ползване върху имота. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. по т.д.№2/2017 г. на ОСГК на ВКС, в което е прието, че Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ.

Един от ответниците е признал процесните вземания и ги е изплатил изцяло в хода на процеса, което се признава и от ищеца.

На основание чл. 235, ал. 3 от ГПК, след като взе предвид настъпилото плащане в хода на процеса съдът следва да остави иска без уважение. Плащането в хода на процеса води до извод за присъждане на разноси, които не са погасени в размер на 100 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т,, осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на П. М. И., ЕГН ***** и И. М. И.-Г., ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТЯТ на ищеца сумата от 525,22 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м11.2019г.— м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите, 120,14 лв. - мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия от 15.09.2020г. – 08.03.2023г., както и сума за дялово разпределение за периода м.02.2020 г. – м.10.2020 г. в размер 14,10 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на настоящия иск до окончателното изплащане на сумите, 3,42 лв. - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение от 31.03.2020 г. – 08.03.2023г.

ОСЪЖДА П. М. И., ЕГН ***** и И. М. И.-Г., ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТЯТ на „Т,, сумата от 100 лв., юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____